

ΟΙ 2 ΘΕΟΙ ΤΗΣ ΒΑΒΥΛΩΝΑΣ

υπό Λεοντίου Μοναχού Διονυσιάτου

Ο **προφήτης Δανιήλ** απεκάλυψε την αληθινή φύση των δύο μεγάλων «θεών» της αρχαίας Βαβυλώνας, του **Βηλ** και του **Δράκοντος** (ενός μεγάλου φιδιού), στον βασιλιά της Κύρο. Το γεγονός αυτό, που έγινε πριν 2.500 χρόνια περίπου, μοιάζει να μην είναι άσχετο με την σημερινή Βαβυλωνιακή πολύ-πολιτισμική κοινωνία.

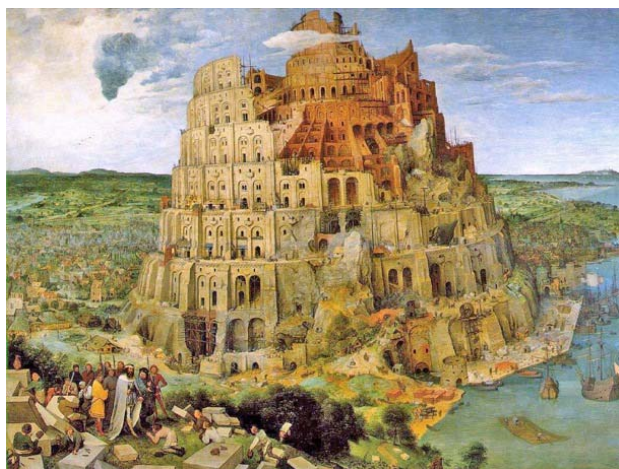
Λένε ότι η ιστορία επαναλαμβάνεται, αλλά καλύτερα θα λέγαμε ότι επειδή οι πνευματικές αξίες δεν μεταβάλλονται, όσο κι αν ο άνθρωπος αλλάζει εξωτερικά, **όταν έχουμε τα ίδια πάθη, να περιμένουμε και ίδιες πτώσεις**. Αν το γνωσιολογικό υπόβαθρο της σημερινής κοινωνίας είναι ανώτερο από αυτό της παλιάς Βαβυλώνας, αυτό απλώς υποδηλώνει ότι **οι σημερινοί άνθρωποι έχουν εκσυγχρονίσει τα μέσα της ζωής τους, και εκλεπτύνει τα είδωλά τους**. Ένα χαρακτηριστικό σκίτσο το δείχνει με γραφικό τρόπο:

ΦΕΡΝΟΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΣΤΙΣ ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ...

Η ικανότητα να αναγνωρίζει κάποιος τα είδωλα, και να αντιστέκεται στην προσκύνηση που τους κάνουν οι πολλοί, είναι αποτέλεσμα πιο ανώτερης γνώσης από την φυσική του κόσμου τούτου, γιατί στην τελευταία εύκολα χωράει μεγάλη εξαπάτηση.

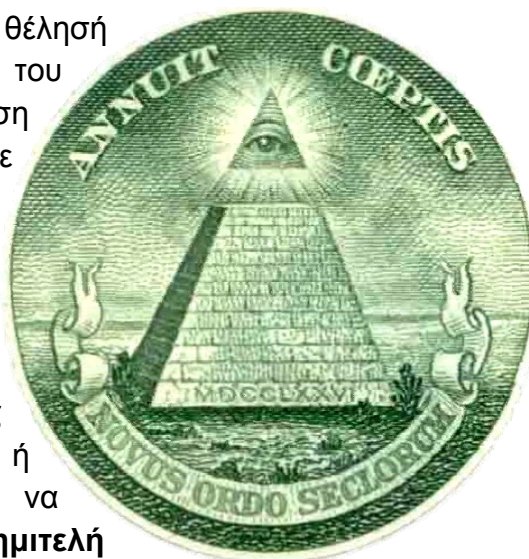
Αυτή η ανώτερη γνώση είναι μια πνευματική ευλογία, ένα Θεϊκό χάρισμα. Τέτοια ευλογία είχε και ο προφήτης Δανιήλ, που ήταν ευλαβής από μικρό παιδί, και που το όνομά του (**Δανιήλ = κρίση Θεού**) φανερώνει ότι είχε το χάρισμα της διακρίσεως, το μεγαλύτερο της πνευματικής ζωής κατά τον άγιο Αντώνιο και τους άλλους Πατέρες της Ορθοδοξίας.

Άνω αριστερά σε αναπαράσταση ο ημιτελής πύργος της αρχαίας Βαβυλώνας, από ζωγραφικό πίνακα, και δεξιά το Ευρωκοινοβούλιο της νέας. Ακόμη και οπτικά έχουμε την διασύνδεση των εποχών. Αν θέλετε και την **προφητική απεικόνιση του τέλους της νέας**. Ο σχεδιασμός το δηλώνει σε όσους καταλαβαίνουν...

Στην άλλη μεριά του Ατλαντικού, η εκεί Βαβέλ φανερώνεται και στο σχεδιασμό των νέων πύργων στο «σημείο μηδέν» (Ground Zero). Χαρακτηριστικό **το κόψιμο στην κορυφή**, και ένα επίσης κατακόρυφο κόψιμο στον «Πύργο της Ελευθερίας» (Freedom Tower), όπως ονομάστηκε ο ένας από τους πύργους που αντικαθιστούν τους πεσμένους κατά την 11η Σεπτεμβρίου 2001, πύργους του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου (World Trade Center ή WTC). Ενδιαφέρον είναι το μέγιστο ύψος που σχεδιάστηκε να λάβει ο «πύργος της Ελευθερίας»: Ακριβώς **1776** πόδια. Όσο η χρονιά της Αμερικανικής ανεξαρτησίας, αλλά συγχρόνως και της ίδρυσης του εωσφορικού τάγματος των Ιλλουμινάτι. Το άγαλμα της Ελευθερίας που δωρήθηκε από τους Γάλλους για την επέτειο αυτή, δρόμοι¹ κλπ είναι αφιερωμένοι στο γεγονός της ανεξαρτησίας του 1776.

Όμως οι αποκρυφιστές προσπαθούν να επιβάλλουν τη θέλησή τους πάνω σε όλα αυτά, για να τα θέσουν στην εξουσία του Αντίχριστου. Όπως στο δολάριο, ο αριθμός **1776** (στη βάση της πυραμίδας MDCCLXXXVI στα λατινικά) ανάμεσα σε αποκρυφιστικά σύμβολα², είναι φανερό ότι δεν θυμίζει την ανεξαρτησία περισσότερο από το τάγμα των Ιλλουμινάτι, έτσι και η έννοια της Ελευθερίας στη Νέα Υόρκη δεν φαίνεται να ταιριάζει με αυτήν της Χριστιανικής πίστης, η οποία υπάρχει όπου και ο Θεός³. Αντίθετα, ταιριάζει καλύτερα στις σύγχρονες ειδωλολατρικές θεωρίες περί «απελευθέρωσης του χρήματος», ή «νεοφιλελευθερισμού», που σκλαβώνουν αντί να ελευθερώνουν τον άνθρωπο. (Παρατηρήστε την ημιτελή

πυραμίδα, που σημαίνει ότι **οι αποκρυφιστές ξέρουν** ότι ποτέ δεν θα ολοκληρωθεί η «πολυ-πολιτισμική» κοινωνία, όπως δεν ολοκληρώθηκε ποτέ και ο πύργος της Βαβέλ. Απλώς κάποτε θα υποταχθεί για λίγο στον Αντίχριστο με το εωσφορικό μάτι).

Η θεμελίωση των νέων πύργων εκεί που φονεύθηκαν χιλιάδες άνθρωποι, μπορεί να θεωρηθεί σαν **διακήρυξη της (σατανικής) ελευθερίας του νεοταξίτικου συστήματος να προχωράει πατώντας επί πτωμάτων**, και γι' αυτό στήνει πύργους εξυπηρέτησης συμφερόντων εκεί που κανονικά θα έπρεπε να χτίσει μόνο μνημείο πεσόντων και εκκλησίες.

Ιστορικά:

Όπως είχε προείπει ο **προφήτης Ιερεμίας**, οι Βαβυλώνιοι κατέλαβαν την Ιουδαία όταν η αμαρτία της πλήθυνε, και πήραν αιχμαλώτους τους κατοίκους της. Εκεί οι Εβραίοι έζησαν μαζί με τους Βαβυλωνίους για **70 χρόνια**, τα οποία επίσης είχε προφητεύσει με ακρίβεια ο Ιερεμίας. Δεν άκουσαν όμως οι Εβραίοι τη συμβουλή του προφήτη αυτού να μην ελπίζουν στον Φαραώ και τους Αιγυπτίους, αλλά να υποταχθούν στον Ναβουχοδονόσορα γιατί αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Με παρότρυνση των Αιγυπτίων, μάχονται τους

¹ Όπως ο 1776 μιλίων «freedom-drive» από το Τέξας στη Νέα Υόρκη.

² Δείτε «το παιγνίδι των Ιλλουμινάτι»: http://www.imdleo.gr/diaf/2009/07/Illuminati_c_game.pdf

³ Διότι Θεός Κύριος είναι το Πνεύμα το Άγιον, το οποίο ενεργεί στις ψυχές των απαλλαγμένων από φθοροποιά πάθη πιστών, και αυτό μόνο δίνει αληθινή Ελευθερία: «Ο δε Κύριος το Πνεύμα έστιν. ου δε το Πνεύμα Κυρίου, εκεί ελευθερία». (Β΄ Κορ. Γ-17).

Βαβυλωνίους με αποτέλεσμα οι τελευταίοι να εκστρατεύσουν συνολικά τρεις φορές εναντίον τους και να τους καταστρέψουν στο τέλος ολοκληρωτικά. Οι τρεις καταλήψεις της Ιερουσαλήμ έγιναν τα έτη **605** (ή 606) π.Χ. η πρώτη, το **597** η δεύτερη, και το **586** π.Χ. η τρίτη⁴. Κατά την πρώτη αιχμαλωτίζεται (ή τότε γεννιέται στη Βαβυλώνα) ο Δανιήλ⁵, στην δεύτερη ο προφήτης Ιεζεκιήλ, και στην τρίτη συλλαμβάνεται και τυφλώνεται ο βασιλιάς Σεδεκίας αφού σφάχτηκαν ενώπιον του οι γιοί του. Τότε καταστράφηκε ολοκληρωτικά και ο ναός του Σολομώντος.

Η ευλάβεια του Δανιήλ και των τριών φίλων του στον αληθινό Θεό, φέρνει τη χάρη Του σ' αυτούς, καθαρίζει το νου τους, και τους αναδεικνύει πρώτους μεταξύ όλων των σοφών της Βαβυλώνας.

Από νέος στην ηλικία, ο Δανιήλ, είχε πνευματική διάκριση που φανερώθηκε, επί βασιλείας Ναβουχοδονόσορος, στην περίπτωση της ωραίας Σωσάννας της οποίας έσωσε τη ζωή, ενώ συγχρόνως καταδίκασε τους δύο διεφθαρμένους πρεσβυτέρους των Ιουδαίων, που υπήρξαν συκοφάντες της.

Επί Ναβουχοδονόσορος επίσης, **οι τρεις παίδες αρνούνται την προσκύνηση της χρυσής εικόνας⁶ που έστησε ο βασιλιάς αυτός, διαστάσεων 60x6 πήχων**, που είναι προτύπωση της προσκύνησης της εικόνας του Αντιχρίστου. Ρίχνονται στην κάμινο του πυρός αλλά διαφυλάσσονται αβλαβείς.

Ο Δανιήλ δεν παρίσταται τότε, και βέβαια δεν προσκύνησε την εικόνα. Ως φαίνεται, ο φθόνος των Βαβυλωνίων κατά του Δανιήλ, δεν ήταν ακόμη μέγας ώστε να αναζητηθεί και να τιμωρηθεί. Το αξίωμά του ήταν στην κεντρική διοίκηση της Βαβυλώνας, και ίσως έλειπε κατ' εντολή του βασιλιά, ενώ των τριών παιδων ήταν στη διοίκηση των επαρχιών. Αυτοί δεν έλειπαν, διότι η εικόνα στήθηκε εκτός της πόλης στην πεδιάδα Δειρά, όπου μπορούσε να γίνει πολυάριθμη γενική σύναξη αξιωματούχων και λαών για προσκύνησή της.

Αριστερά το άγαλμα της Ελευθερίας στην Αμερική με ένα ογκώδες βάθρο. Η εικόνα που έστησε ο Ναβουχοδονόσορ ήταν **6 πηχών πλάτους σε όλο το ύψος των 60 πηχών**, οπότε τυχόν φαρδύτερο βάθρο δεν περιλαμβανόταν σ' αυτήν.

Ο άγιος Ιερομάρτυς Ιππόλυτος θεωρεί⁷ ότι το να μην παρίσταται ο Δανιήλ ήταν ενταγμένο στην γενικότερη πρόνοια του Θεού, ώστε άλλοτε να δίνει μαρτυρία υπέρ του αληθινού Θεού ο Δανιήλ, και άλλοτε οι τρεις παίδες:

⁴ Κατά τον μακαριστό αρχιμανδρίτη Ιωήλ Γιαννακόπουλο, στην ερμηνεία του στον **προφήτη Ιεζεκιήλ**.

⁵ Κατά τον Χρυσόστομο γεννιέται στη Βαβυλώνα. (Στο «Έξήλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου» MPG 50).

⁶ Στην ερμηνεία του στον **προφήτη Δανιήλ** ο πατήρ Ιωήλ θεωρεί απίθανο η εικόνα να συμβολίζει τον ίδιο τον βασιλιά. Υποθέτει ότι συμβολίζει κάποιο θεό της Βαβυλώνας. Το πιθανότερο όμως είναι να παρίστανε μια σύνθεση της **«πολύθεης αθεΐας»** κατά την έκφραση του αγίου Μαξίμου, δηλ. πολλών ψευδο-θεοτήτων, που στο ανώτερο τμήμα της είχε ίσως τον Βηλ-Μαρωδάχ ή τον ίδιο τον Ναβουχοδονόσορα, διότι **οι αναλογίες της ύψος/πλάτους=60/6 είναι ασύμμετρες σε σχέση με τις διαστάσεις ενός μόνο ατόμου**. Η πρόταση ότι υπήρχε πιθανόν κάποιο βάθρο που υπολογιζόταν στο συνολικό ύψος δεν μπορεί να ευσταθεί, παρά μόνο με την προϋπόθεση ότι ήταν ενσωματωμένο στην εικόνα, διότι **οι διαστάσεις της είναι και στην βάση 6 πήχεις πλάτος, και όλη χρυσή**.

⁷ Αγίου Ιππολύτου ερμηνεία στον προφήτη Δανιήλ, Commentarium in Danielelem, ed. M. Lefèvre, Hippolyte, βιβ. 2, κεφ. 26: «Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐν τῇ καμίνῳ τοὺς τρεῖς παῖδας ἔδει δοξασθῆναι, ἐπὶ δὲ τοῦ Βῆλ βασιλεύοντος Κύρρου τὸν Δανιήλ μόνον εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐμβληθῆναι, εἰς ἕκαστος αὐτῶν τῇ ἰδίᾳ διατάξει καὶ τῷ ἰδίῳ καιρῷ ἔτηρεῖτο, ἵνα καὶ Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς τῶν Βαβυλωνίων ἰδὼν τοὺς τρεῖς παῖδας ὑπὸ τοῦ πυρός μηδὲν διαφθαρέντας τὸν θεὸν δοξάσῃ, καὶ Κύρρος ὁ Πέρσης ἰδὼν τὸν Δανιήλ ὑπὸ τῶν λεόντων μὴ καταποθέντα τὸν θεὸν τοῦ οὐρανοῦ θεὸν ὄντα μόνον διδαχθῆ».

«Αλλά επειδή έπρεπε να δοξασθούν στην κάμινο οι τρεις παίδες, στην περίπτωση δε του Βηλ, όταν βασίλευε ο Κύρος, μόνος ο Δανιήλ να ριχτεί στο λάκκο των λεόντων, καθένας τους φυλασσόταν στην δική του σειρά και στον δικό του καιρό. Όστε και ο Ναβουχοδονόσορ ο βασιλιάς των Βαβυλωνίων βλέποντας τους τρεις παίδες να μην έχουν πάθει κακό από το πυρ να δοξάσει τον Θεό, και ο Κύρος ο Πέρσης έχοντας δει τον Δανιήλ άτρωτο από τα λιοντάρια, τον Θεό του Ουρανού να διδαχθεί ως μόνο υπάρχοντα Θεό».

Ο Δανιήλ υπενθύμισε και ερμήνευσε στον Ναβουχοδονόσορα το όραμα του αγάλματος που προδήλωνε τις μεγαλύτερες βασιλείες της Γης, το οποίο κονιορτοποιήθηκε με την έλευση του Μεσσία, ο οποίος έπεσε σαν λίθος πάνω σ' αυτό, φέρνοντας την **αιώνια Βασιλεία** που πρώτος εγκαινίασε με την ανάστασή⁸ του. **Η βασιλεία αυτή ουδέποτε θα καταλυθεί**, βεβαιώνει ο Δανιήλ, **ούτε θα υποταχθεί σε λαό άλλο από αυτόν του Μεσσία - Χριστού**. Εδώ ξεκάθαρα φανερώνεται όχι μόνο η αιωνιότητα της πνευματικής αυτής Βασιλείας, αλλά και ότι θα παραμείνει ανόθευτη από τις προσπάθειες υποταγής της σε ξένες αντιλήψεις και ιδεολογίες. Μια επισήμανση του προφήτου Δανιήλ που έχει μεγάλη αξία στις ημέρες μας, οπότε **η Πανθησκεία και ο Οικουμενισμός προσπαθούν να υποβαθμίσουν το κύρος της Εκκλησίας του Χριστού** και να την θέσουν, όσο μπορούν, στην υπηρεσία των κοσμο-πολιτικών σχεδιασμών της Νέας Τάξης.

Η κεφαλή του αγάλματος ήταν χρυσή, τα χέρια, το στήθος και οι βραχίονες ασημένιοι, η κοιλιά και οι μηροί χάλκινοι, οι κνήμες σιδερένιες, και οι πατούσες μερικώς από σίδηρο και μερικώς από πηλό. Η κεφαλή παρίστανε την βασιλεία των Βαβυλωνίων, τα χέρια (ως διπλά) και το στήθος (με τα δύο πνευμόνια) τις βασιλείες Μήδων και Περσών ως μία. Η χάλκινη κοιλιά και μηροί συμβόλιζαν τη βασιλεία των Ελλήνων που ίδρυσε με τις κατακτήσεις του **ο Μέγας Αλέξανδρος**, την οποία αποκαλεί παγκόσμια, επειδή εξουσίαζε σε Δύση και Ανατολή. Τέταρτη παρίσταται η Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, με μεγάλη ανομοιομορφία λαών, που δεν μπορούν να ταιριάξουν μεταξύ τους. Στην 4η αυτή βασιλεία, αναφέρει, ότι θα γεννηθεί ο Μεσσίας και θα πάθει, και σε άλλη προφητεία ορίζει ακριβώς και τα χρόνια που θα περάσουν μετά την ανακατασκευή της Ιερουσαλήμ: **69 εβδομάδες ετών (=69x7) δηλ. 483 έτη**⁹. Στο μέσον της 70ης εβδομάδος παύει η προσφορά θυσιών στον Θεό, διότι σήνεται το «βδέλυγμα της ερημώσεως». Τότε ήταν ένα άγαλμα¹⁰ στο ναό του Σολομώντος που τοποθετήθηκε από τους Ρωμαίους, μετέπειτα θα είναι ο Αντίχριστος στο τέλος του κόσμου. **Ως την συντέλεια, δηλ. οριστικά**¹¹, **βλέπει ο προφήτης, λόγω της άρνησης στον Χριστό, να φεύγει η χάρη του Θεού από όσους Εβραίους έμειναν αμετανόητοι αρνητές.**

Επί Δαρειού ο Δανιήλ γίνεται γενικός διοικητής όλου του βασιλείου. Φθονείται από

⁸ «Και αυτός έστιν ή κεφαλή του σώματος, της εκκλησίας· ός έστιν αρχή, πρωτότοκος έκ τών νεκρών, ίνα γένηται έν πᾶσιν αυτός πρωτεύων». (Κολ. Α-18)

⁹ Δαν. 9,25. Επίσης: «...πληρώσας την οικονομίαν ό Σωτήρ, σταυρωθείς, και άναστάς έκ νεκρών, άνελήφθη μετά υπγ (483) έτη του οίκοδομηθηναι την Ιερουσαλήμ, κατά την του άγγέλου προφητείαν, μετά έβδομάδας έτών ξθ (69)...» Βασιλείου του Μεγάλου λόγος λη (38ος), «**Ύπόδειξις κατά Ύουδαίων περι της του Σωτήρος παρουσίας**» (MPG 85, σελ. 424). «Διότι το 4ο έτος μετά την Ανάληψη του Σωτήρος», εξηγεί πάλι ο Μ. Βασίλειος, «αποθανόντος του Τιβερίου, τον διαδέχθηκε ο Γάιος, που έστησε εικόνα του Αυγούστου στην Ιερουσαλήμ, και πολλών πολέμων γενομένων γιαυτό από τους Ιουδαίους, νικήσας αυτούς, τα θυσιαστήριά τους κατέσκαψε, και τας θυσίας κατά τον νόμο έπαυσε μαζί με την αρχιεροσύνη τους».

¹⁰ Όπως λέγει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «ίερὸν τὸν ναὸν καλῶν, βδέλυγμα δὲ ἐρημώσεως τὸν ἀνδριάντα, ὃν ἔστησεν ὁ τὴν πόλιν καθελὼν ἔνδον ἐν τῷ ναῷ».

¹¹ «καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς, ἑβδομάς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεται μου θυσία καὶ σπονδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν. (Δαν. 9,27).

τους Βαβυλωνίους και με αφορμή την πίστη του στον μόνο αληθινό Θεό, συκοφαντείται και ρίχνεται στον λάκκο των λεόντων, από τους οποίους βγαίνει ανέπαφος. Μετά ρίπτονται και καταβροχθίζονται από τα λιοντάρια οι εχθροί του.

Ο Κύρος ο Πέρσης είναι ο τελευταίος βασιλιάς που υπηρέτησε ο Δανιήλ. Αυτό που μας ενδιαφέρει εδώ, είναι η απόδειξη από τον προφήτη Δανιήλ, ότι **οι δύο μεγάλοι θεοί της Βαβυλώνας είναι ψεύτικοι**, εμποδίζουν την προσκύνηση του αληθινού Θεού, και υπηρετούν συμφέροντα λίγων «ιερέων» των ψευτοθεών. Από το βιβλίο του προφήτου:

ΔΑΝΙΗΛ: ΒΗΛ ΚΑΙ ΔΡΑΚΩΝ

ΔΑΝΙΗΛ κεφ. 13

13,1 Καὶ ὁ βασιλεὺς Ἀστυάγης προσετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ παρέλαβε Κύρος ὁ Πέρσης τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

13,2 καὶ ἦν Δανιήλ συμβιωτὴς τοῦ βασιλέως καὶ ἔνδοξος ὑπὲρ πάντας τοὺς φίλους αὐτοῦ.

13,3 καὶ ἦν εἶδωλον τοῖς Βαβυλωνίοις, ὃ ὄνομα Βήλ, καὶ ἔδαπανῶντο εἰς αὐτὸν ἐκάστης ἡμέρας σεμιδάλεως ἀρτάβαι δώδεκα καὶ πρόβατα τεσσαράκοντα καὶ οἴνου μετρητὰ ἕξ.

13,4 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐσέβητο αὐτὸν καὶ ἐπορεύετο καθ' ἐκάστην ἡμέραν προσκυνεῖν αὐτῷ· Δανιήλ δὲ προσεκύνει τῷ Θεῷ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· διατί οὐ προσκυνεῖς τῷ Βήλ;

13,5 ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι οὐ σέβομαι εἰδῶλα χειροποίητα, ἀλλὰ τὸν ζῶντα Θεὸν τὸν κτίσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυριείαν.

13,6 καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· οὐ δοκεῖ σοι Βήλ εἶναι ζῶν θεός; ἢ οὐχ ὀρθῶς ὅσα ἐσθίει καὶ πίνει καθ' ἐκάστην ἡμέραν;

13,7 καὶ εἶπε Δανιήλ γελάσας· μὴ πλανῶ, βασιλεῦ· οὗτος γὰρ ἔσθωθεν μὲν ἐστὶ πηλὸς ἔξωθεν δὲ χαλκὸς καὶ οὐ βέβρωκεν οὐδὲ πέπωκε πώποτε.

13,8 θυμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐκάλεσε τοὺς ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἐὰν μὴ εἴπητέ μοι τίς ὁ κατέσθων τὴν δαπάνην ταύτην,

13,9 ἀποθανεῖσθε. ἐὰν δὲ δεῖξητε ὅτι Βήλ κατεσθίει αὐτά, Δανιήλ ἀποθανεῖται, ὅτι ἐβλασφήμησεν εἰς τὸν Βήλ. καὶ εἶπε Δανιήλ τῷ βασιλεῖ· γινέσθω κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

13,10 καὶ ἦσαν ἱερεῖς τοῦ Βήλ ἐβδομήκοντα ἐκτὸς γυναικῶν καὶ τέκνων. καὶ ἦλθεν ὁ

13,1 Καὶ ὁ βασιλιάς Αστυάγης πέθανε καὶ προστέθηκε στους προγόνους του, καὶ τὴν βασιλεία του παρέλαβε ὁ Κύρος ὁ Πέρσης.

13,2 Καὶ ὁ Δανιήλ εἶχε ανατραφεῖ μαζί με τὸν βασιλέα καὶ ἦταν ὁ ἐνδοξότερος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἄλλους φίλους του.

13,3 Εἶχαν οἱ Βαβυλώνιοι ἓνα εἶδωλο, τὸ ὁποῖο ὀνομαζόταν **Βήλ**. Διέθεταν δὲ γι' αὐτὸ κάθε ἡμέρα δώδεκα ἀρτάβες (660 λίτρα) σιμιγδάλι, σαράντα πρόβατα καὶ ἕξι μετρητές (468 λίτρα) οἴνου.

13,4 Ὁ ἴδιος δὲ ὁ βασιλιάς τὸ σεβόταν καὶ πῆγαινε κάθε μέρα καὶ τὸ προσκυνούσε. Ὁ Δανιήλ ὅμως προσκυνούσε τὸν δικὸν του Θεό, τὸν αληθινό. Καὶ εἶπε ὁ βασιλιάς σ' αὐτόν: «**γιατί δὲν προσκυνᾶς τὸν Βήλ**»;

13,5 Εκείνος δὲ ἀπάντησε: «**διότι ἐγὼ δὲν σέβομαι εἰδῶλα κατασκευασμένα ἀπὸ χέρια ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὸν αἰωνίως ζῶντα Θεό, ὁ ὁποῖος δημιούργησε τὸν οὐρανὸ καὶ τὴ γῆ καὶ εἶναι κύριος κάθε ζωῆς**».

13,6 Εἶπε πάλι πρὸς αὐτόν ὁ βασιλιάς: «**εσύ δηλαδὴ δὲν πιστεύεις ὅτι ὁ Βήλ, εἶναι ζῶν θεός; ἢ δὲν βλέπεις πόσα τρώγει καὶ πίνει κάθε ἡμέρα**»;

13,7 Ὁ Δανιήλ γελάσας ἀπάντησε· «**μὴν πλανιέσαι, βασιλιά, διότι αὐτὸς ἀπὸ μέσα μὲν εἶναι λάσπη, ἀπέξω δὲ χαλκός. Οὔτε ἔφαγε οὔτε ἤπιε ποτέ τίποτε**».

13,8 Οργισθεὶς ὁ βασιλιάς κάλεσε τοὺς ἱερεῖς του καὶ τοὺς εἶπε: «**ἐὰν δὲν μου πείτε, ποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος κατατρώγει ὅλα, ὅσα διατίθενται δια τὸν Βήλ,**

13,9 **θα θανατωθεῖτε. Εἰς ὅμως ἀποδείξετε, ὅτι ὁ Βήλ τὰ τρώγει, τότε θα θανατωθεῖ ὁ Δανιήλ, διότι βλασφήμησε ἐναντίον τοῦ Βήλ**». Ἀπάντησε δὲ ὁ Δανιήλ στον βασιλέα· «**ας γίνεῖ ὅπως εἶπες**».

13,10 Οἱ ἱερεῖς τοῦ Βήλ ἦσαν ἐβδομήντα ἐκτὸς

βασιλεὺς μετὰ Δανιήλ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Βήλ.

13,11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βήλ· ἰδοὺ ἡμεῖς ἀποτρέχομεν ἔξω, σὺ δέ, βασιλεῦ, παράθες τὰ βρώματα καὶ τὸν οἶνον κεράσας θές καὶ ἀπόκλεισον τὴν θύραν καὶ σφράγισον τῷ δακτυλίῳ σου· καὶ ἐλθὼν πρῶτῃ, ἐὰν μὴ εὗρης πάντα βεβρωμένα ὑπὸ τοῦ Βήλ, ἀποθανούμεθα ἢ Δανιήλ ὁ ψευδόμενος καθ' ἡμῶν.

13,12 αὐτοὶ δὲ κατεφρόνουν, ὅτι πεποιήκεισαν ὑπὸ τὴν τράπεζαν κεκρυμμένην εἴσοδον καὶ δι' αὐτῆς εἰσεπορεύοντο διόλου καὶ ἀνήλουν αὐτά.

13,13 καὶ ἐγένετο ὡς ἐξήλθοσαν ἐκεῖνοι, καὶ ὁ βασιλεὺς παρέθηκε τὰ βρώματα τῷ Βήλ.

13,14 καὶ ἐπέταξε Δανιήλ τοῖς παιδαρίοις αὐτοῦ καὶ ἤνεγκαν τέφραν καὶ κατέστρωσαν ὅλον τὸν ναὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως μόνου· καὶ ἐξελθόντες ἔκλεισαν τὴν θύραν καὶ ἐσφραγίσαντο ἐν τῷ δακτυλίῳ τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπῆλθον.

13,15 οἱ δὲ ἱερεῖς ἦλθον τὴν νύκτα κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ κατέφαγον πάντα καὶ ἐξέπιον.

13,16 καὶ ὠρθρισεν ὁ βασιλεὺς τὸ πρῶτῃ καὶ Δανιήλ μετ' αὐτοῦ.

13,17 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· σῶοι αἱ σφραγιῶδες, Δανιήλ; ὁ δὲ εἶπε· σῶοι, βασιλεῦ.

13,18 καὶ ἐγένετο ἄμα τῷ ἀνοῖξαι τὰς θύρας, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν τράπεζαν ὁ βασιλεὺς ἐβόησε φωνῇ μεγάλῃ· μέγας εἶ, Βήλ, καὶ οὐκ ἔστι παρὰ σοὶ δόλος οὐδὲ εἷς.

13,19 καὶ ἐγέλασε Δανιήλ καὶ ἐκράτησε τὸν βασιλέα τοῦ μὴ εἰσελθεῖν αὐτὸν ἔσω καὶ εἶπεν· ἰδὲ δὴ τὸ ἔδαφος καὶ γνῶθι τίνος τὰ ἴχνη ταῦτα.

13,20 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ὁρῶ τὰ ἴχνη ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων.

13,21 καὶ ὀργισθεὶς ὁ βασιλεὺς τότε συνέλαβε τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἔδειξαν αὐτῷ τὰς κρυπτὰς θύρας, δι' ὧν εἰσεπορεύοντο καὶ ἐδαπάνων τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

13,22 καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς ὁ βασιλεὺς καὶ ἔδωκε τὸν Βήλ ἔκδοτον τῷ Δανιήλ, καὶ κατέστρεψεν αὐτὸν καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ.

ἀπὸ τις γυναῖκες καὶ τα παιδιὰ τους. Ἦλθε ὁ βασιλιάς μαζί με τον Δανιήλ στον ναό του Βηλ.

13,11 Εἶπαν δε οἱ ιερεῖς τοῦ Βηλ· «εμεῖς σπεύδομε να βγούμε ἔξω, συ δε, βασιλεῦ, διάταξε και αυτοπροσώπως να επιστατήσεις, να παραθέσουν τα φαγητά και να βάλουν εἰς τα δοχεῖα τον οἶνο. Κλείσε δε την θύρα και σφράγισέ την με το δακτυλίδι σου. Όταν δε ἐλθεις το πρῶτῃ και δεν βρεις ὅλα αὐτὰ φαγωμένα ἀπὸ τον Βηλ, τότε εμεῖς να θανατωθούμε, ἄλλως θα θανατωθεῖ ὁ Δανιήλ, ὁ ὁποῖος μας συκοφαντεῖ».

13,12 Οἱ ιερεῖς δεν λογάριαζαν καθόλου αὐτὰ τα μέτρα ασφαλείας, διότι εἶχαν φτιάξει κάτω ἀπὸ την τράπεζα μία μυστική εἴσοδο και δι' αὐτῆς ἐμπαιναν πάντοτε και ἐτρωγαν τα φαγητά.

13,13 Όταν, λοιπόν, οἱ ιερεῖς βγήκαν ἔξω, ὁ βασιλιάς διέταξε και παρέθεσαν, παρόντος του, τα φαγητά τα προοριζόμενα για τον Βηλ.

13,14 Τότε ὁ Δανιήλ διέταξε τους υπηρέτες του και ἔφεραν στάκτη, με την ὁποῖαν ἐστρωσαν ὅλο το δάπεδο του ναοῦ ἐνώπιον μόνον του βασιλέως. Βγήκαν, ἐκλείσαν την θύρα και την σφράγισαν με το δακτυλίδι του βασιλέως και ἔφυγαν.

13,15 Οἱ ιερεῖς ἦλθαν την νύκτα, ὅπως συνήθιζαν, μαζί δε με αὐτούς οἱ γυναῖκες και τα παιδιὰ τους, και τα ἔφαγαν και τα ἤπιαν ὅλα.

13,16 Ὁ βασιλιάς σηκώθηκε λίαν πρῶτῃ, και ὁ Δανιήλ ἦταν μαζί του.

13,17 Όταν ἐφθασαν στον ναό εἶπε ὁ βασιλιάς: «Δανιήλ, εἶναι ἀθικτες οἱ σφραγιῶδες»; Ὁ Δανιήλ ἀπήντησε: «ναι, βασιλεῦ, εἶναι ἀθικτες».

13,18 Όταν ἀνοῖξε ἡ θύρα, ὁ βασιλιάς ἐστρεψε τα βλέμματα του προς την τράπεζα και κραύγασε με φωνή μεγάλη: «μέγας εἶσαι, Βηλ, και καμμία δολιότης δεν υπάρχει σε εσένα!»

13,19 Ὁ Δανιήλ γέλασε, συγκράτησε τον βασιλέα να μην μπει μέσα στον ναό και εἶπε: «πρόσεξε, λοιπόν, κάτω στο ἔδαφος, και μάθε τίνος εἶναι αὐτὰ τα ἴχνη».

13,20 Ὁ βασιλιάς ἀπήντησε· «βλέπω πατήματα ἀνδρῶν και γυναικῶν και παιδιῶν».

13,21 Ὀργισθεὶς τότε ὁ βασιλιάς διέταξε και συνέλαβαν τους ιερεῖς και τις γυναῖκες και τα παιδιὰ τους. Εκείνοι δε ἔδειξαν σ' αὐτόν τις μυστικές θύρας, δια των ὁποῖων ἐμπαιναν στον ναό και κατανάλωναν ὅλα, της τράπεζας του Βηλ.

13,22 Ὁ βασιλιάς διέταξε και τους ἐφόνευσαν, τον δε Βηλ παρέδωσε στην διάθεση του Δανιήλ, που κατέστρεψε και αὐτόν και τον ναό του.

13,23 Καὶ ἦν **δράκων μέγας**, καὶ ἐσέβοντο αὐτὸν οἱ Βαβυλώνιοι.

13,24 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ· μὴ καὶ τοῦτον ἐρεῖς ὅτι χαλκοῦς ἐστίν; ἰδοὺ ζῆ καὶ ἐσθίει καὶ πίνει· οὐ δύνασαι εἰπεῖν ὅτι οὐκ ἔστιν οὗτος θεὸς ζῶν, καὶ προσκύνησον αὐτῷ.

13,25 καὶ εἶπε Δανιήλ· Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου προσκυνήσω, ὅτι οὗτός ἐστι Θεὸς ζῶν·

13,26 σὺ δέ, βασιλεῦ, δός μοι ἐξουσίαν, καὶ ἀποκτενῶ τὸν δράκοντα ἄνευ μαχαίρας καὶ ράβδου. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· δίδωμί σοι.

13,27 καὶ **ἔλαβεν ὁ Δανιήλ πίσσαν καὶ στέαρ καὶ τρίχας καὶ ἤψησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ ἐποίησε μάζας καὶ ἔδωκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ δράκοντος, καὶ φαγὼν διερράγη ὁ δράκων.** καὶ εἶπεν· ἴδετε τὰ σεβάσματα ὑμῶν.

13,28 καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσαν οἱ Βαβυλώνιοι, ἠγανάκτησαν λίαν καὶ συνεστράφησαν ἐπὶ τὸν βασιλέα καὶ εἶπαν· Ἰουδαῖος γέγονεν ὁ βασιλεὺς· τὸν Βῆλ κατέσπασε καὶ τὸν δράκοντα ἀπέκτεινε καὶ τοὺς ἱερεῖς κατέσφαξε.

13,29 καὶ εἶπαν ἐλθόντες πρὸς τὸν βασιλέα· παράδος ἡμῖν τὸν Δανιήλ· εἰ δὲ μὴ, ἀποκτενοῦμέν σε καὶ τὸν οἶκόν σου.

13,30 καὶ εἶδεν ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐπείγουσιν αὐτὸν σφόδρα, καὶ ἀναγκασθεὶς ὁ βασιλεὺς παρέδωκεν αὐτοῖς τὸν Δανιήλ.

13,31 οἱ δὲ ἔβαλον αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων, καὶ ἦν ἐκεῖ ἡμέρας ἕξ.

13,32 ἦσαν δὲ ἐν τῷ λάκκῳ ἐπτὰ λέοντες, καὶ ἐδίδοτο αὐτοῖς τὴν ἡμέραν δύο σώματα καὶ δύο πρόβατα· τότε δὲ οὐκ ἐδόθη αὐτοῖς, ἵνα καταφάγωσι τὸν Δανιήλ.

13,33 καὶ ἦν Ἀμβακούμ ὁ προφήτης ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ αὐτὸς ἤψησεν ἔψημα καὶ ἐνέθρυψεν ἄρτους εἰς σκάφην καὶ ἐπορεύετο εἰς τὸ πεδῖον ἀπενέγκαι τοῖς θερισταῖς.

13,34 καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος Κυρίου τῷ Ἀμβακούμ· ἀπένεγκε τὸ ἄριστον, ὃ ἔχεις, εἰς Βαβυλῶνα τῷ Δανιήλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

13,23 **Στην Βαβυλώνα υπήρχε επίσης και ένας μεγάλος όφης, τον οποίο οι Βαβυλώνιοι ἐσέβοντο ως θεό.**

13,24 Ο βασιλιάς εἶπε στον Δανιήλ: «μήπως θα πεις, ὅτι και αὐτός εἶναι χάλκινος, και νεκρός; Ἰδοὺ, ζει, τρώει και πίνει. Δεν μπορείς να ισχυρισθεῖς, ὅτι αὐτός δεν εἶναι ζωντανός θεός. Λοιπὸν προσκύνησέ τον».

13,25 Ἀπάντησε ο Δανιήλ· «Τον Κύριο τον Θεό μου θα προσκυνῶ, διότι αὐτός εἶναι ο αιωνίως ζων Θεός».

13,26 Συ ὁμως, βασιλιά, δος μου την εξουσία και θα θανατώσω τον δράκοντα χωρίς μάχαιρα και ράβδο. Ο βασιλιάς του εἶπε· «Σου την δίνω».

13,27 Πῆρε τότε ο Δανιήλ πίσσα, λίπος και τρίχες, τα οποία τα ἔψησε. Από αὐτό ἔκαμε βώλους και τους ἔδωσε στο στόμα του δράκοντος. Ὄταν ἐκεῖνος τους ἔφαγε ἔσκασε. Ο Δανιήλ εἶπε τότε: «Δείτε ποιοι εἶναι οἱ θεοί, τους οποίους λατρεύετε».

13,28 Μόλις οἱ Βαβυλώνιοι τα ἔμαθαν αὐτά, ἀγανάκτησαν πάρα πολύ και στράφηκαν κατά του βασιλιά και εἶπαν: «Ο βασιλιάς ἐγινε Ἰουδαῖος. Συνέτριψε τον Βῆλ, φόνευσε τον δράκοντα, και τους ἱερεῖς κατέσφαξε».

13,29 Ἦλθαν λοιπὸν προς τον βασιλιά και του εἶπαν· «παράδωσέ μας τον Δανιήλ, εἰδ' ἄλλως θα θανατώσουμε εσένα και την οικογένειά σου».

13,30 Εἶδε ο βασιλιάς, ὅτι τον πίεζαν πολύ και ἀναγκάστηκε να τους παραδώσει τον Δανιήλ.

13,31 Εκείνοι δε, **τον ἔριξαν στον λάκκο των λεόντων**, ὅπου και παρέμεινε **ἕξι ἡμέρες**.

13,32 Μέσα δε σ' αὐτὸν τον λάκκο ἦσαν **επτὰ λέοντες**, στους οποίους κάθε ἡμέρα ἔδιναν δύο ἀνθρώπινα σώματα και δύο πρόβατα. Τότε ὁμως δεν δόθηκε σ' αὐτούς τροφή, για να καταφάγουν τον Δανιήλ.

13,33 Και **ἦταν ο προφήτης Ἀμβακούμ στην Ιουδαία**. Αὐτός μαγείρεψε φαγητό, ἔκοψε ἄρτους σε τεμάχια, τα ἔβαλε μέσα σε ἕνα δοχεῖο και πήγαινε στον αγρό, για να φέρει φαγητό στους θεριστές.

13,34 Και εἶπε ο ἄγγελος Κυρίου στον Ἀμβακούμ: «το μεσημβρινό αὐτό φαγητό, που ἔχεις, φέρε το στον Δανιήλ, ο οποίος βρίσκεται στην Βαβυλώνα, στον λάκκο των λεόντων».

13,35 καὶ εἶπεν Ἀμβακούμ· Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ ἑώρακα καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώσκω.

13,36 καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος Κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ καὶ βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου **ἐν τῷ ῥοίζῳ τοῦ πνεύματος** αὐτοῦ.

13,37 καὶ ἐβόησεν Ἀμβακούμ λέγων· Δανιήλ Δανιήλ, λαβὲ τὸ ἄριστον, ὃ ἀπέστειλέ σοι ὁ Θεός.

13,38 καὶ εἶπε Δανιήλ· ἐμνήσθης γάρ μου, ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε.

13,39 καὶ ἀναστὰς Δανιήλ ἔφαγεν· ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ἀποκατέστησε τὸν Ἀμβακούμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ.

13,40 ὁ δὲ βασιλεὺς ἦλθε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δανιήλ· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ ἐνέβλεψε, καὶ ἰδοὺ Δανιήλ καθήμενος.

13,41 καὶ ἀναβοήσας φωνῇ μεγάλη εἶπε· μέγας εἶ, Κύριε ὁ Θεός τοῦ Δανιήλ, καὶ οὐκ ἔστιν ἄλλος πλὴν σοῦ.

13,42 καὶ ἀνέσπασεν αὐτὸν, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον, καὶ κατεβρώθησαν παραχρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.

13,35 Ὁ Ἀμβακούμ ἀπάντησε: «Κύριε, οὔτε τὴν Βαβυλῶνα ἔχω δεῖ ποτέ, οὔτε καὶ τὸν λάκκο γνωρίζω».

13,36 Τότε ὁ ἄγγελος τὸν πήρε ἀπὸ τὴν κεφαλὴν, καὶ κρατώντας τὸν ἀπὸ τὴν κόμη τῆς κεφαλῆς του, καὶ με τὴν ταχύτητα τῆς πνευματικῆς του φύσης τὸν μετέφερε στιγμιαία στὴν Βαβυλῶνα καὶ τὸν ἔθεσε ἐπάνω ἀπὸ τὸν λάκκο τῶν λεόντων.

13,37 Εφώναξε ὁ Ἀμβακούμ λέγοντας: «Δανιήλ, Δανιήλ, πάρε τὸ φαγητό, που σου ἔστειλε ὁ Θεός».

13,38 Ὁ Δανιήλ εἶπε: «ὦ Θεέ μου, με θυμήθηκες, Σὺ που ποτέ δὲν ἐγκατέλειπες ἐκείνους, που σε αγαπούν».

13,39 Σηκώθηκε ὁ Δανιήλ καὶ ἔφαγε, ὁ δὲ ἄγγελος τοῦ Κυρίου ἐπανέφερε ἀμέσως τὸν Ἀμβακούμ στὸν τόπο του.

13,40 Ὁ βασιλιάς ἦλθε κατὰ τὴν **εβδόμη ἡμέρα**, δια νὰ πενθήσῃ τὸν θάνατο τοῦ Δανιήλ. Ἦλθε στὸν λάκκο καὶ κοίταξε μέσα καὶ ἰδοὺ, ὁ Δανιήλ καθόταν ἡσυχος.

13,41 Εφώναξε τότε με φωνὴ μεγάλη καὶ εἶπε· «μέγας εἶσαι, Κύριε, σὺ ὁ Θεός τοῦ Δανιήλ, καὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλος Θεός ἐκτός ἀπὸ ἐσένα».

13,42 Ἀμέσως ἐβγαλε τὸν Δανιήλ, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς θανατικῆς καταδίκης τοῦ διέταξε καὶ τοὺς ἔρριψαν στὸν λάκκο, καὶ κατασπαράχθηκαν ἀμέσως ἐκεῖνοι, ἀπὸ τὰ λιοντάρια, ἐνώπιόν του.

Εμβαθύνοντας στο νόημα των γεγονότων:

Ποια λοιπόν είναι η Βαβυλώνα; Τὴν ἀπάντησιν αὐτῆς τὴν λάβουμε ἀπὸ τὸν Μεγάλον Βασίλειον, που ἀπαντᾷ¹² σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα στὴν ἐρμηνεία του στὸν προφήτη Ησαΐα: **«Κατὰ τὴν ἱστορία λοιπόν, θεωρεῖται ὅτι Βαβυλώνα ὀνομάζεται ὁ τόπος ὅπου ἐγένετο ἡ σύγχυσις τῆς διαλέκτου αὐτῶν που εἶπαν: Ἄς οἰκοδομήσουμε γιὰ τὸν εαυτὸν μας πόλιν καὶ πύργον, τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴν νὰ φθάσῃ ὡς τὸν οὐρανόν. Ἐκεῖ λοιπόν κατελθὼν ὁ Θεός, συνέχεε τὴν γλῶσσαν. Γι' αὐτὸ ὀνομάστηκε σύγχυσις».**

Γενικότερα κάθε «τόπος σύγχυσης» μπορεῖ νὰ ὀνομάζεται Βαβυλώνα, ἀν ἔχει τὰ ἴδια χαρακτηριστικὰ: **«Χῶρος λοιπόν σύγχυσης εἶναι ὁ τόπος τῆς Βαβυλώνας, ὄχι μόνον διαλέκτου, ἀλλὰ καὶ δογμάτων καὶ νοημάτων καὶ τοῦ νοῦ που θεωρεῖται ὅτι τὰ βλέπει».**

Οἱ μεταγενέστεροι «τόποι σύγχυσης» ὀνομάζονται καὶ «θυγατέρες Βαβυλώνας», διότι εἶναι τύποι τῆς παλιάς. Τέτοια ἦταν ἡ Βαβυλώνα τὴν ἐποχὴ τῆς Εβραϊκῆς αἰχμαλωσίας, καὶ ὡς

¹² «Τίς οὖν ἡ Βαβυλὼν, καθ' ἣς ἡ ὄρασις ἐώραται; Κατὰ μὲν οὖν τὴν ἱστορίαν δοκεῖ Βαβυλὼν κεκλήσθαι ὁ τόπος, ἔνθα συνεχύθη ἡ διάλεκτος τῶν εἰπόντων· Δεῦτε, οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πόλιν καὶ πύργον, οὗ ἡ κεφαλὴ ἔσται ἕως τοῦ οὐρανοῦ. Ἐκεῖ τοίνυν κατελθὼν ὁ Θεός, συνέχεε τὰς γλῶσσας· διὰ τοῦτο ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτῆς, σύγχυσις. Χωρίον οὖν συγχύσεώς ἐστὶν ὁ Βαβυλῶνος τόπος, οὐ διαλέκτου μόνον, ἀλλὰ καὶ δογμάτων καὶ νοημάτων καὶ τοῦ δοκοῦντος ταῦτα βλέπειν νοῦ». Ἐρμηνεία Μ. Βασιλείου στὸν προφήτη Ησαΐα, κεφ. 13. Ὅρασις κατὰ Βαβυλῶνος.

«θυγάτηρ Βαβυλώνος» αναφέρεται¹³ στους ψαλμούς. **Βαβυλώνιος όμως ονομάζεται και ο συγκεχυμένος νους**, κατά τον Μ. Βασίλειο, και αυτός είναι η αιτία της ειδωλολατρίας και κάθε εξωτερικευμένης κακίας. Αυτός που φυλάγεται από τις συγκαταθέσεις σε πονηρές επιθυμίες, λογισμούς, και παράλογο θυμό, διατηρεί το νοερό μέρος της ψυχής του καθαρό από είδωλα, και οπωσδήποτε εναντιώνεται και στην εξωτερική προσκύνηση των ειδώλων. Αυτό έκανε ο Δανιήλ και οι τρεις παίδες φίλοι του. Τους κρατούσε σε επαγρύπνηση η τακτική προσευχή και νηστεία.

Όταν τη βασιλεία της Βαβυλώνας, ανέλαβε ο **Κύρος ο Πέρσης**, παρατήρησε ότι υπήρχαν κυρίως δύο θεοί που τιμούσαν ιδιαίτερα οι Βαβυλώνιοι: ο **Βηλ** και ο **Δράκων**. Απόρησε αρχικά που ο Δανιήλ ήταν αντίθετος στην προσκύνηση του Βηλ, και μάλιστα περιγελούσε όποιους θεωρούσαν το είδωλο αυτό «θεό». Αλλά όταν ο Δανιήλ του απέδειξε, με τα ίχνη των ποδιών του ιερατείου του, ότι πίσω από το σκηνικό της ευσέβειας βρισκόταν η απάτη, διέταξε την καταστροφή του ειδώλου και τη θανάτωση των ιερέων του.

Ο Βηλ ή Βάαλ είχε μεν εξωτερικά μια λαμπερή καλογυαλισμένη χάλκινη επιφάνεια, μέσα όμως ήταν πηλός. Αν θέλαμε να δούμε τι συμβολίζει αυτό στην εποχή μας, θα έπρεπε να παρατηρήσουμε πρώτα τη διαφορά ποιότητας των υλικών του. **Ακόμα και στην κατασκευή αυτού του «θεού» υπήρχε απάτη.** Αυτό που προβαλλόταν ήταν επιφανειακό, ενώ στο βάθος υπήρχε μόνο λάσπη. Ο χαλκός, που δεν φθείρεται εύκολα, ερμηνεύουν οι Πατέρες, είναι ένα μέταλλο εύηχο¹⁴, κατάλληλο για τη μετάδοση φωνής, και γι' αυτό οι καμπάνες το έχουν σαν βασικό τους συστατικό. Σήμερα ξέρουμε επίσης ότι η χρησιμοποίησή του στα καλώδια, τα ηλεκτρονικά κυκλώματα κλπ, διαδίδει τις πληροφορίες (μέσω τηλεφώνου, ιντερνέτ ή τηλεοράσεων και ραδιοφώνων) και τις προβάλλει σε δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους, από συσκευές ή έντυπα. Συνεπώς θα λέγαμε ότι **αν ο Βηλ υπήρχε σήμερα, θα είχε εξωτερικά μια καλοστημένη μηχανή προπαγάνδας**, μέσα όμως θα κυριαρχούσαν τα συνήθη ανθρώπινα πάθη. Το ιερατείο ενός σύγχρονου Βηλ δεν θα έστηνε αυτό το είδωλο μόνο για τροφές, αλλά για γενικότερα συμφέροντα, τα οποία βέβαια δεν θα μπορούσαν να τα καρπωθούν στα φανερά, γιατί αυτό θα ήταν αντίθετο στην γυαλιστερή όψη της προπαγάνδας του! Ας δούμε, πριν προχωρήσουμε άλλο, και για τον Δράκοντα, τον άλλο θεό της Βαβυλώνας.

Ο Δράκοντας, ένα μεγάλο ζωντανό φίδι, ήταν πιο πιστευτό από τον Βηλ σαν «θεός», διότι με φυσικές κινήσεις τα έτρωγε όλα όσα του πρόσφεραν. Ο διακριτικός νους όμως του προφήτη αντιδιαστέλλει το Θεό όλης της δημιουργίας από το φίδι, και δεν ανέχεται να προσκυνείται άλλος από τον αληθινό Θεό. Με την άδεια του βασιλιά Κύρου, παίρνει τότε ο Δανιήλ **πίσσα, λίπος και τρίχες**, τα οποία αφού έψησε, τα έκανε **βώλους - παγίδες**, και τους έδωσε στο στόμα του δράκοντα. Όταν βέβαια εκείνος τους έφαγε έσκασε, χωρίς να χρειασθεί ούτε μάχαιρα ούτε ράβδος. Είναι προφανές ότι **η πίσσα είναι πετρελαιοειδές**, ενώ το λίπος και οι τρίχες ζωϊκής προέλευσης. Παρατηρούμε ότι το φίδι αν του έβαζαν να φάει μόνο πίσσα,

¹³ «**Θυγάτηρ Βαβυλώνος ή ταλαίπωρος**, μακάριος ὅς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου, ὁ ἀνταπέδωκας ἡμῖν· μακάριος ὅς κρατήσῃ καὶ ἔδαφιῇ τὰ νήπιά σου πρὸς τὴν πέτραν». (136,8-9) Κατά τον Μ. Βασίλειο στον Ησαΐα: «Μακαρίζει γὰρ τὸν κρατήσαντα καὶ περιγενόμενον τῇ ἑαυτοῦ σοφίᾳ τῆς τεκνογονίας τοῦ συγκεχυμένου νοῦ, ὅστις ὀνομάζεται Βαβυλώνιος, ἔπειτα δὲ προσαράσσωσιν αὐτὰ τῇ πέτρᾳ. **Ἡ πέτρα δὲ καὶ ἐν τούτῳ ὁ Χριστὸς ἐστίν· ὁ γὰρ συγκρούων τὰ φαῦλα δόγματα τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας, οὗτός ἐστιν ὁ τὰ Βαβυλώνια νήπια τῇ πέτρᾳ προσεδαφίζων.** - Εἰ οὖν τέκνα Βαβυλώνος, τὰ τῶν ἑτεροδόξων δόγματα (συγχεόντα τὴν ψυχὴν τοῦ παραδεχομένου) καλῶς τὸ Βαβυλώνιον τέκνον κρατηθὲν ἔδαφίζοιτο πρὸς τὴν πέτραν».

¹⁴ Ἅγιος Ιω. ο Χρυσόστομος: «Χαλκῷ τοίνυν παρεβλήθη (ἡ 3ῃ βασιλείᾳ), διὰ τὸ **εὐήχον** τῆς ὁμιλίας καὶ τῆς γλώττης. Ἐλλήνες γὰρ οἱ σὺν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος, ὑπάρχοντες εὐγλωττοὶ τὴν ὁμιλίαν, χαλκῷ παρεβλήθησαν». Ομιλία στο «Ἐξήλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου», (MPG 70, σελ. 797).

βέβαια θα το απέφευγε, και οι «ιερείς» του θα φρόντιζαν να το προφυλάξουν. Όμως όταν ήρθε η ώρα της κρίσης του Θεού (που εκπροσωπεί ο Δανιήλ), η πίσσα προσφέρεται ανακατεμένη με ζωϊκές ύλες, με αποτέλεσμα να ξεγελάσει όχι μόνο το φίδι, αλλά και τους ιερείς του φιδιού που είχαν κάθε λόγο να το κρατούν στη ζωή για να ωφελούνται από τις προσφορές οι ίδιοι. Το μεγάλο φίδι ή δράκων είναι πιο κοντά σαν σύμβολο στον Σατανά από ότι ο Βηλ, που δείχνει ότι η απάτη εδώ ήταν πιο καλά στημένη.

Στην Αποκάλυψη ο Σατανάς αποκαλείται δράκων, και στον Παράδεισο η Εύα εξαπατάται από το φίδι. Τα φίδια μένουν σε τρύπες, και αν είναι μεγάλα σε σπήλαια ή στοές... Στην εποχή μας έχουμε πράγματι ιερείς των στοών. Μάλιστα αυτοί είχαν ενεργό ανάμειξη στην προβολή του φιδιού σαν θεού. **Πρόκειται βέβαια για τους αποκρυφιστές μασόνους και Ιλλουμινάτι που έστησαν και τα σύμβολά τους στο δολάριο = μεγάλο φίδι - θεό της σύγχρονης Βαβυλώνας.**

Το φίδι της αρχαίας Βαβυλώνας ήταν ζωντανό, το δολάριο της νέας κλέβει την εντύπωση της ζωντανίας με την προσαρμογή του στις εκάστοτε επιθυμίες των σύγχρονων ανθρώπων, μέσω τραπεζών, χρηματιστηρίων, κρατικών ή διακρατικών συμφωνιών, κλπ.

Τον Δανιήλ ενδιαφέρει, κυρίως, να μην θιγεί η ευσέβεια προς τον αληθινό Θεό, και γι' αυτό εναντιώνεται στους υπηρέτες των "θεών" της Βαβυλώνας, που προβάλλουν τα είδωλά τους στο νου των ανθρώπων, εκεί που θα έπρεπε να υπάρχει μόνο η γνώση του αληθινού Θεού.

Η ανθρωπότητα την εποχή της παλιάς Βαβυλώνας είναι το πρότυπο της σύγχυσης, και αυτό το πρότυπο με τη σειρά του είναι εικόνα του νου ενός μόνο ανθρώπου που βρίσκεται με σύγχυση. Όταν ο βασιλιάς νους αρχίζει να αναζητάει τον αληθινό Θεό, όπως ο βασιλιάς της παλιάς Βαβυλώνας, τότε ο Θεός στέλνει τον Δανιήλ, δηλ. την κρίση Του, για να ξεκαθαρίσει τα ψευδή είδωλα¹⁵ που εμποδίζουν την ανάβαση στην έννοια του ενός μόνου αληθινού Θεού. Κατά τον άγιο Μάξιμο τον Ομολογητή:

«Κάθε άνθρωπος ερχόμενος στην σύγχυση του βίου, διότι έτσι ερμηνεύεται η Βαβυλώνα, κάνει την ψυχή του ναό του Βηλ, δηλαδή του διαβόλου. Σ' αυτόν αν έρθει ο Δανιήλ, ήτοι ο νόμος του Θεού, διότι Δανιήλ κρίση Θεού ερμηνεύεται, διδάσκει τον Δαρείο¹⁶, δηλ. τον βασιλιά νου ότι τα ίχνη αυτών που περπατούν στον ναό της ψυχής είναι ανδρών και γυναικών και παιδιών, δηλ. θυμού και επιθυμίας και αγνοίας. Οπότε ο βασιλιάς νους γνωρίζοντάς το αυτό, τους παραδίνει στην κρίση, στο νόμο του Θεού, για να απωλεσθούν όλοι. Η σκορπισθείσα στάχτη (για να φανούν τα αποτυπώματα των ενόχων) δηλώνει την άσκηση και την ταπείνωση, διότι μέσω αυτών φανερώνονται στον νου τα ίχνη των κρυφών παθών της ψυχής».

Βλέπουμε πόσο μεγάλη σημασία έχει στην Χριστιανική ζωή η άσκηση και ταπείνωση, αλλά και πόσο υποβοηθητική είναι η Παλαιά Διαθήκη στην περιγραφή που κάνει με εικόνες των εσωτερικών καταστάσεων της ψυχής του ανθρώπου. Επίσης πόσο εύκολο είναι να

¹⁵ Όπως στην περίπτωση του Βηλ, για την οποία λέγει ο άγιος Μάξιμος: «Πᾶς ἄνθρωπος ἐν τῇ συγχύσει τοῦ βίου γινόμενος- τοῦτο γὰρ ἡ Βαβυλὼν ἐρμηνεύεται - ναὸν τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ποιεῖ τῷ Βῆλ, τουτέστιν τῷ διαβόλῳ· ἐν ᾧ εἰ γένηται ὁ Δανιήλ, τουτέστιν ὁ νόμος τοῦ θεοῦ - κρίσις γὰρ θεοῦ Δανιήλ ἐρμηνεύεται - διδάσκει τὸν Δαρίον, τουτέστιν τὸν βασιλέα νοῦν, ὅτι τὰ ἴχνη τῶν ἐν τῷ ναῷ, τουτέστιν τῆς ψυχῆς, περιπατούντων ἀνδρῶν εἰσιν καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων, τουτέστιν θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας καὶ ἀγνοίας· ὅθεν ὁ βασιλεὺς νοῦς τοῦτο γινώσκων παραδίδωσι τῇ κρίσει, τῷ νόμῳ τοῦ θεοῦ, εἰς τὸ πάντας ἄρδην ἀπολέσθαι. Ἡ δὲ πασθεῖσα κονία δηλοῖ τὴν ἄσκησιν καὶ τὴν ταπείνωσιν· διὰ τούτων γὰρ κατάδηλα γίνονται τῷ νῷ τὰ ἴχνη τῶν ἐν τῇ ψυχῇ διαθεόντων παθῶν».

¹⁶ Βασιλιάς είναι ο Κύρος τότε, αλλά υπάρχει και Δαρείος αναφερόμενος στο κεφάλαιο 9 στο βιβλίο του Δανιήλ. Ο Δαρείος αυτός λέει ο π. Ιωήλ Γιαννακόπουλος, στην ερμηνεία του στον προφήτη Δανιήλ (υποσημ. σελ. 119), θεωρείται βασιλεύων υπό τον Κύρο.

κατανοήσουμε τα εξωτερικά γεγονότα της κοινωνίας κάθε εποχής αν τα εξετάσουμε με βάση την εμπειρία της πνευματικής ζωής των ασκητικών πατέρων, αλλά και την βοήθεια διακριτικών διδασκάλων.

Ο Δανιήλ καθάρισε τον νου των Βαβυλωνίων από τα είδωλα και την πίστη τους σ' αυτά. Πράγματι κατά τον γέροντα Σωφρόνιο Σαχάρωφ¹⁷: **«Η θεραπεία του ανθρώπου ξεκινά από την θεραπεία των λογισμών. Από την θεραπεία των λογισμών γίνεται η αλλαγή του σώματος»**. Το ανάλογο της πνευματικής κατάστασης μιας κοινωνίας πολλών ατόμων προς αυτήν του ενός μόνον ατόμου, μας φανέρωσε **ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής**, την διδασκαλία του οποίου ο ίδιος γέροντας θεωρεί απαραίτητη στην σημερινή εποχή: **«Στην εποχή μας χρειάζεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά η διδασκαλία τριών Πατέρων, του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, του αγίου Μαξίμου του Ομολογητού και του αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου»**. (Α 40)

Επειδή λοιπόν κάθε εποχή, λίγο - πολύ, θυμίζει Βαβυλώνα, το σημαντικό είναι η πνευματική κατάσταση των πιστών να μπορεί να είναι καθαρή από είδωλα. Ένα τέτοιο είδωλο είναι το χρήμα, για το δυτικό τρόπο ζωής, με αρχηγό το δολάριο, που είναι η αναβίωση του αρχαίου Βαβυλωνιακού φιδιού. Είναι προφανές ότι στην ανατολή το εκεί αντίστοιχο ιερατείο είναι το κομμουνιστικό, ο χαλκο-πήλινος Βηλ, εξεταζόμενο από πνευματική άποψη. Κοινή τακτική και των δύο ιερατείων είναι να παραπλανούν τον κόσμο. Πίσω τους βρίσκονται τα πονηρά πνεύματα που θέλουν να κάνουν τους ανθρώπους να μην πιστεύουν στον αληθινό Θεό. Στον κομμουνισμό αυτό γίνεται ανοιχτά. Η αθεΐα είναι θεμελιώδες δόγμα¹⁸ του, και προβάλλεται από την καλοστημένη γυαλιστερή προπαγάνδα του χάλκινου Βηλ. Τα ανθρώπινα πάθη όμως, πίσω από την προπαγάνδα, δημιούργησαν εκατομμύρια ανθρώπινα θύματα, και όλα αυτά βέβαια για να καρπώνεται τον μόχθο του κόσμου, στα κρυφά, μια μικρή ομάδα ανθρώπων. Είναι φανερό ότι ο κομμουνιστικός Βηλ δεν είχε την ζωντάνια του δυτικού φιδιού - «θεού» διότι δεν υπήρχε ούτε στοιχειώδης δημοκρατική συμμετοχή του κόσμου στη διαχείρισή του. Όλα ελέγχονταν από τον εκάστοτε «κόκκινο τσάρο» και τις μυστικές υπηρεσίες.

Ο χάλκινος «θεός» ξεσκεπάζεται πρώτος και καταργείται. Ο δεύτερος «θεός» προσπαθεί να κρατηθεί στη ζωή, αλλά είναι γνωστό ότι δεν θα τα καταφέρει. Οι αποκρυφιστές που σχεδίασαν την πυραμίδα τους στο δολάριο με κομμένη κορυφή, το ξέρουν από παλιά. **Το ελεγχόμενο από το δολάριο σύστημα πρέπει κι αυτό να καταργηθεί, για να αναλάβει την εξουσία η νέα εωσφορική τάξη**, που χαρακτηρίζεται για το λόγο αυτό από **το μη ενωμένο με την υπόλοιπη πυραμίδα μάτι**, τον Μασονικό παντεπόπτη οφθαλμό.

Αυτό όμως δεν θα συμβεί παρά μόνο για ελάχιστο καιρό στο τέλος του κόσμου. Τώρα βαδίζουμε στην πρόβα αυτού του εωσφορικού συστήματος που θα αποτύχει.

Το δολάριο λέγεται ότι έλαβε το σύμβολό του από το χάλκινο φίδι που έσπασε ο Μωυσής στην έρημο (βλ. αριστερά), που ήταν προτύπωση της λυτρωτικής Σταυρικής θυσίας του Μεσσία. Δηλ. στην οικονομία το δολάριο διαδραματίζει Μεσσιακό ρόλο!

¹⁷ Δείτε από αυτό το site: http://www.imdleo.gr/diaf/2010/03/gSofronios_A.pdf (A44, σελ. 11)

¹⁸ Έτσι πέρα από τις οικονομικές θεωρίες που δεν ενδιαφέρουν (κύρια) τους Χριστιανούς (τουλάχιστον δεν τους ενδιαφέρουν από πνευματική άποψη), ο κομμουνισμός είναι δογματικά πολέμιος της θρησκευτικής πίστης, και μάλιστα στο πιο ζωτικό σημείο της, στην πίστη σε ζώντα Θεό και Δημιουργό όλης της κτίσης. Ωστε δεν επιτρέπεται να γίνεται αποδεκτός από τους πιστούς οποιασδήποτε (μη παγανιστικής) θρησκείας, ιδιαίτερα τους Χριστιανούς.

Ο Βηλ, αλλά και ο Δράκων, αποκαλύπτονται ειρηνικά από τον Δανιήλ, ότι είναι ψευτοθεοί. **Ο σύγχρονος κομμουνιστικός Βηλ έπεσε και αυτός ειρηνικά**, αφήνοντας τα ταμεία άδεια και τις τσέπες των συντρόφων της KGB και των άλλων υψηλόβαθμων κομματικών στελεχών γεμάτες. Έτσι κάθε υγιής νους της σύγχρονης Βαβυλώνας τον έχει αποβάλλει από τη θέση που βλάσφημα κρατούσε, αυτήν της ιδεολογίας - υποκατάστατου της Χριστιανικής διδασκαλίας.

Το **μεγάλο φίδι** του δυτικού κόσμου με το δικό του τρόπο υποκλέπτει την προσοχή των ανθρώπων από την αληθινή διδασκαλία του Ιησού Χριστού και τις εντολές του Θεού, και **προβάλλει τα δικά του “Μεσσιανικά” σύμβολα**, που όπως η χάλκινη προπαγάνδα του Βηλ, καλούν κι αυτά σε γήϊνες εφήμερες απολαύσεις και κέρδη.

Η εποχή της κατάρρευσης του Φιδιού-Δράκοντος **στον νου των ανθρώπων** άρχισε ήδη από καιρό. Και οι απάτες των «ιερέων» του χρήματος¹⁹ γίνονται κάθε μέρα και εμφανέστερες. Ο ψευτοθεός αυτός όσο πλησιάζει το τέλος, γίνεται πιο σκληρός και πιο άπληστος. Σκοπός η όσο το δυνατόν περισσότερη «τροφή». Ο Δανιήλ εκμεταλλευόμενος ανάλογη ακριβώς απληστία, έκανε τον δράκοντα της Βαβυλώνας να σκάσει, χωρίς πόλεμο (μάχαιρα) ή άλλου είδους βία (ράβδο). Έτσι λοιπόν **από την απληστία του θα σκάσει και το χρηματο-οικονομικό σύστημα της Δύσης** που στην πράξη είναι ενιαίο, υπό την αιγίδα του δολαρίου. Παρόλο που αυτό χρησιμοποιεί πολέμους για να κερδοσκοπεί, το τέλος του θα έρθει χωρίς πόλεμο, όταν οι μεζέδες που θα του προσφερθούν, θα συνίστανται από πετρελαιοειδή, λίπος και τρίχες. Δηλαδή όταν θα μπει στον πειρασμό να «καταπιεί» πετρέλαια που θα έχουν επίσης γαρνιρισθεί με κέρδος από ανθρώπινο κόπο και ιδρώτα (λίπος) και όλα αυτά ωραιοποιημένα σαν κάλεσμα σε μια εποχή γεμάτη ηδονές και απολαύσεις (τρίχες).

Επειδή το θέμα είναι κυρίως πνευματικό, ας θυμηθούμε τι έλεγε από την Αμερική ο αείμνηστος π. **Σεραφείμ Ρόουζ (+1982): «Εδώ στη Δύση ζούμε σε έναν ανόητο παράδεισο ο οποίος μπορεί να χαθεί, και πιθανώς θα χαθεί σύντομα. Αρχίστε να προετοιμάζεστε, όχι με την αποθήκευση τροφίμων ή τέτοιων εξωτερικών πραγμάτων όπως μερικοί κάνουν ήδη στην Αμερική, αλλά με την εσωτερική προετοιμασία των Ορθοδόξων Χριστιανών».**

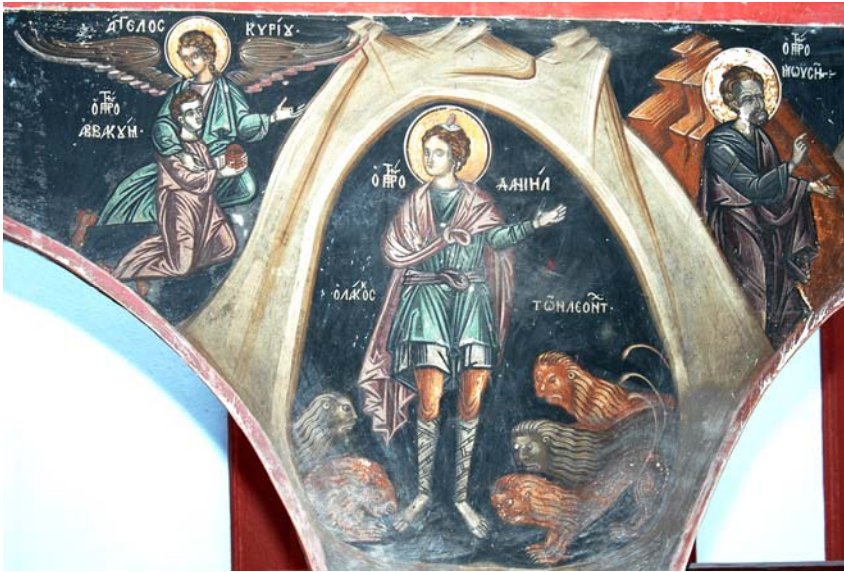
Και επειδή τότε που μιλούσε²⁰ δεν είχε ακόμη φύγει από την κρατική εξουσία της Ρωσίας ο κομμουνισμός, έλεγε γι' αυτόν κάτι που ισχύει αναλογικά και για τον δυτικό «καπιταλιστικό» κόσμο: **«Στην πραγματικότητα, εάν προσέξετε αυτό που έχει συμβεί στη Ρωσία τα τελευταία δέκα ή είκοσι χρόνια, μπορείτε να δείτε εκεί μια πλήρη επανάσταση, όσον αφορά τη νοοτροπία των ανθρώπων:** είναι εναντίον ολοκλήρου του συστήματος του κομμουνισμού. Αν και η δικτατορία είναι εξίσου ισχυρή όσο πάντοτε - ειδικά τα τελευταία δύο χρόνια... εντούτοις, οι άνθρωποι επαναστατούν όλο και περισσότερο. Δηλαδή **ξεσηκώνονται όχι με ένοπλη επανάσταση αλλά με τον νου τους**, και γίνονται ανεξάρτητοι. **Αυτό σημαίνει ότι αργά ή γρήγορα ολόκληρο το σύστημα πρόκειται να καταρρεύσει».**

Και πράγματι αυτό έχει τη μεγαλύτερη σημασία: οι άνθρωποι να ξεσηκώνονται με το νου τους, να μην βολεύονται πια στις απατηλές θεότητες του κόσμου αυτού. **Αν πνευματικά οι άνθρωποι αλλάξουν, τότε θα ακολουθήσει αναγκαστικά και η υλική κατάρρευση της θεοποιημένης απάτης.** Ο ίδιος ο Σατανάς δεν θα θέλει πλέον να σέρνει ένα ψόφιο σκύλο.

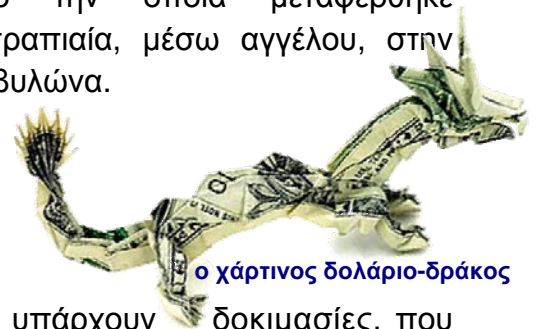
¹⁹ Διαβάστε π.χ. από το βιβλίο **«THE MONEY MASTERS»**, το επιλεγμένο τμήμα στα Ελληνικά: «ΟΙ ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ ΚΑΙ Ο ΙΔΙΩΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ» www.imdleio.gr/html/2007/08a-money_control.pdf

²⁰ «Ορθόδοξες επισημάνσεις του π. Σεραφείμ Ρόουζ», www.imdleio.gr/diaf/2010/07/Rose-LMD.pdf (18, σελ.15)

Πρέπει να βρει άλλους ηθοποιούς - ιερείς της πλάνης - για να συνεχίσει και πάλι το παιχνίδι με άλλο σκηνικό, κρυμμένος από τους αφελείς. Δεν θα μπορέσει όμως ποτέ να κρυφτεί από τον διακριτικό νου του Δανιήλ και των ομοίων του.

Ο Δανιήλ δοκιμάζεται στον λάκκο των λιονταριών, για το θάρρος του να εναντιωθεί στους ψευτοθεούς της Βαβυλώνας, αλλά ο Θεός τον διαφυλάσσει. Μάλιστα αυτό γίνεται για να δοξασθεί περισσότερο ο Δανιήλ. Διότι όχι μόνο δεν κατατρώγεται από τα λιοντάρια, αλλά και τροφή του στέλνει ο Θεός με τον Αβακούμ από την Ιουδαία, από την οποία μεταφέρθηκε αστραπιαία, μέσω αγγέλου, στην Βαβυλώνα.

Από τοιχογραφία άνω, απέναντι από την είσοδο της Τραπεζής της Ι. Μονής Αγίου Διονυσίου, ο Δανιήλ στο κέντρο με τα λιοντάρια, αριστερά η μεταφορά δι' αγγέλου του Αβακούμ, και ο προφήτης Μωυσής δεξιά.

Όσο ζούμε στην πρόσκαιρη εβδομαδιαία²¹ αυτή ζωή θα υπάρχουν δοκιμασίες, που συμβολίζονται από τα επτά λιοντάρια, γιατί είναι απαραίτητες για την τελείωση των πιστών δούλων του αληθινού Θεού. Οι "θεοί", που λέγονται έτσι γιατί σ' αυτούς έχει θέα ο νους των εκάστοτε Βαβυλωνίων, θα έχουν πάντα την ίδια τύχη: να περιπαίζονται και να καταστρέφονται από τους ευσεβείς. **Δεν ενδιαφέρει, για τη σωτηρία των πιστών, πότε θα γίνει η εξωτερική κατάρρευση και καταστροφή των ψευτοθεών, αλλά η εσωτερική πνευματική τους απαξίωση.** Η διήγηση εξ άλλου δεν μας λέει πόσους ...βώλους έφαγε ο Δράκων για να σκάσει. Μετά το Αφγανιστάν και το Ιράκ, ίσως ήρθε η σειρά του Ιράν και του Αιγαίου. Αλλά για τα δικά μας υποθαλάσσια πετρέλαια η προειδοποίηση²², να προσέξουν γιατί θα πάθουν μεγάλο κακό αντί να βγάλουν κέρδος, δόθηκε στον κόλπο του Μεξικού, σε ένα παρόμοιο φρέαρ άντλησης πετρελαίου. Η Ορθόδοξη Ελλάδα είναι ο οφθαλμός της ανθρωπότητας, όπως λέει²³ ο άγιος Νεκτάριος. Κανένας δεν μπορεί να τα βάλλει με το μάτι του χωρίς να πάθει μεγάλη ζημιά.

10/23-9-2010, Αγίας Πουλχερίας της βασιλίσσης

Λεόντιος Μοναχός

Ιερά Μονή Αγίου Διονυσίου
ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

www.imdleio.gr

²¹ Χαρακτηριζόμενη από τον αριθμό επτά των ημερών της Δημιουργίας, και τους κύκλους των εβδομάδων μέχρι τη Συντέλεια. Την 7η ημέρα βγαίνει ο Δανιήλ από το λάκκο με τα λιοντάρια, γιατί η 8η, Κυριακή, είναι η αιωνιότητα.

²² Διαβάστε «τα τρία ουαί»: <http://www.imdleio.gr/diaf/2010/08/3ue.pdf>

²³ «Ο Θεός μέσα στα πλαίσια της θείας Του Προνοίας, διέπλασε τό Έλληνικό Έθνος σάν όφθαλμό στό σώμα της ανθρωπότητας, και από αυτή τή θέση τό έκάλεσε νά εργασθει για την αναγέννησή της». (Επίτομος υπό Λεοντίου Μοναχού, Για την Ελληνική γλώσσα, σελ.2 και 3).